

Opis betoniranih utrdb na zapadnem bojišču

Vsak dan slišimo in čitamo imena: Maginotova in Siegfriedova neprodorna obrambna črta. Maginotove betonirane utrdbe so v francoskih rokah, Siegfriedova linija je nemška.

Maginotove utrdbe

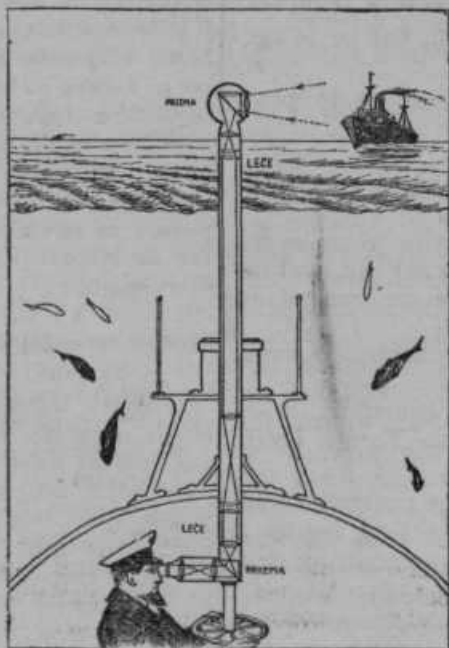
Maginotova linija (imenuje se po francoskem ministru Maginotu, za čigar minirovanja so bile utrdbe zgrajene) se razteza 900 km na dolgo ob nemški meji in je široka 50 km. Sestavljena je iz vzporednih trdnjavskih pasov. V sedanjem vojnem času je ta linija neodvisna od zaledja in sprejme lahko v svoje kritje vse obmejno prebivalstvo.

Da bodo imeli naši čitatelji pravo predstavo o francoskih obmejnih utrdbah, objavljamo sliko prereza skozi eno francoskih betoniranih podzemeljskih utrdb.

Nad površino zemlje vidimo le gomile v obliki polkroga, ki so oddaljene druga od druge 100 metrov. Pod gomilami so nameščeni topovi, kateri se dajo uravnati s pomočjo elektrike. Okolico topov je mogoče opazovati s pomočjo periskopa, kakor ga vidimo na danes objavljeni drugi sliki podmornice, iz katere opazuje pomorščak skozi periskop globoko pod vodo bližanje ladje, katero hoče torpedirati podmornica.

Važnejših topovskih gnezd je v Maginotovi črti 14.000. Moštvo, katero oskrbuje topove, je 30 metrov globoko pod zemljo v zavetjih, kjer je popolnoma varno pred vsakim strelom iz puške, topa in pred bombami iz letal. Ako bi napadel sovražnik te podzemeljske utrdbe s strupenimi plini, tudi ti ne morejo prodreti do vojakov pod zemljo, ker izvaja po podzemeljskih hodnikih napeljana ventilacija večji sračni pritisk kakor je oni od zunaj in se plini nikakor ne morejo razlesti pod zemljo.

Podzemeljske trdnjave so dobro preskrbljene z električno silo, katera je tako zavarovana, da jo je nemogoče prekiniti od zunaj.

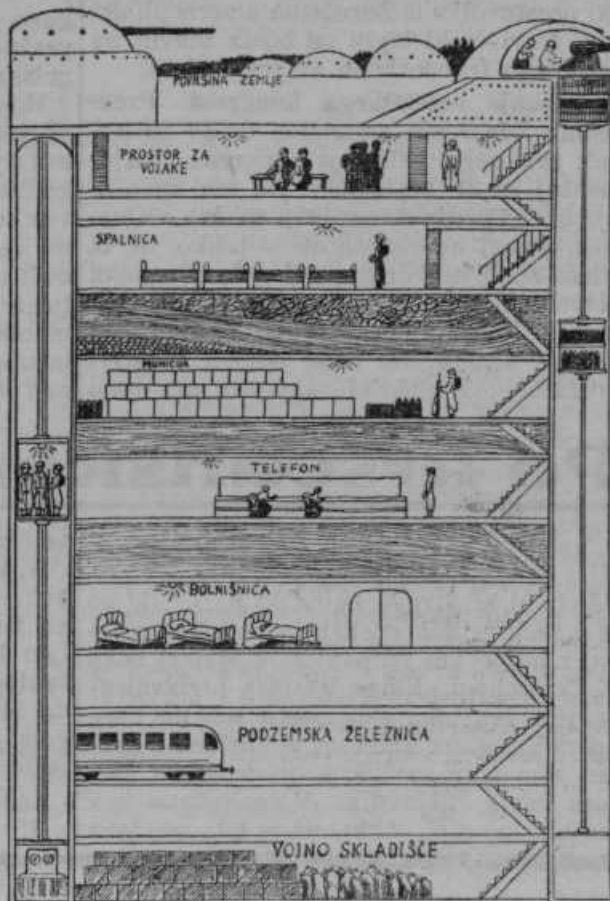


Periskop na podmornici

Obstreljevanje napadalcev vodijo častniki v posebnih zaklonih. Povelje, naj strelja top v določeno smer, da častnik s pritiskom na posamezna stikala. Električna sila uravnava sama top proti cilju, ga polni ter sproži. Zadetki se dajo natančno opazovati z že opisanim periskopom.

Za primer pa, da bi sovražnik zavzel eno od topovskih postojank, se ta izloči iz obrambnega sestava, elektrika užge v dotičnem delu spravljeno strelivo in zavzeta utrdba zleti v zrak z vsem, kar se nahaja v njej.

Vojaki, kateri pod zemljo oskrbujejo utrdbe, imajo vse, kar jim je potrebno:



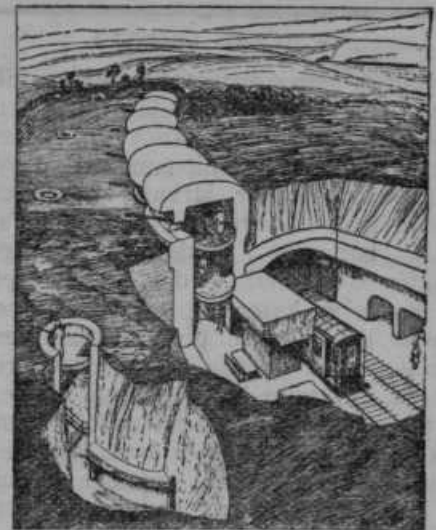
stanovanj, hrano, bolnišnico, telefon, radio, delavnice in skladišča za strelivo. Vsak nadzemeljski top ima pod zemljo dva nadomestna, katera je lahko vstaviti v nadzemeljsko utrdbo s pomočjo posebnega stroja. Za izmenjavo moštva pod zemljo skrbijo posebni vlaki. Med najhujšim streljanjem pridejo rezerve neopaženo v prvo bojno črto.

Na tretji sliki vidimo francosko obrambno črto, koliko je je videti nad zemljo in kako zgledata posamezni podzemeljski oddelki.

Nemški obrambni pas

Slično sliko kakor Maginotova črta, nam nudi niz utrdb proti francoski meji, ki se imenuje Siegfriedova utrjena črta in je v posesti Nemcev. Ta linija je dolga 400 km in se vleče od Bodenskega jezera na švicarski meji, dalje ob meji Švice do Rena, ob Renu do Karlsruhe, kjer prestopi Ren in potem ob francoski meji vzdolž luksemburške meje in belgijske meje do pokrajine, kjer meja Holandije prestopi Ren. Široka je ta linija 50—60 km in je sestavljena iz 3—4 vzporednih utrjenih črt.

Tudi Siegfriedova črta je zavarovana pred vsakojakimi streli in strupenimi pli-



Prerez Maginotove utrdbe

ni. Vsa črta obsega 4000 betoniranih utrdb. Na 1 km fronte je zgrajenih 30 oporišč za topove in strojnice. Vzporedne bojne črte so med seboj zvezane z 10 km dolgimi hodniki, ki omogočajo dovoz in izmenjavo čet v prve vrste.

Pred prvo utrjeno črto so iz železobetona zgrajene betonske ovire, ki naj preprečijo vdor tankov. Med temi ovirami za tanke se vlečejo globoki jarki, ki so napolnjeni z vodo. Pred to betonsko črto je široko polje, ki je v celoti podminirano. Minirana polja varujejo žične ovire v širini približno 400 metrov in več, ki so deloma napolnjene z električnim tokom. V pasu žičnih ovir in tudi daleč pred njim so iz jekla in betona zgrajena gnezda za strojnice in za topništvo proti tankom. Strojnice se dajo staviti v pogon potom elektrike.

Podobno kakor prva črta je zgrajena in utrjena tudi druga črta, ki je najmočnejša. Značilnost druge črte so veliki podzemeljski prostori, ki segajo do treh nadstropij globoko pod zemljo, in ki jih na površju označujejo jekleni vrtilni stolpi, v katerih je nameščeno topništvo tudi najtežjega kalibra. Druga utrjena črta je tako zgrajena, da se posamezne utrdbe morejo samostojno držati, tudi če bi levo in desno bila fronta že prebita. Prva utrjena dela pa so zgrajena že 1 do 2 km od državne meje.

Utrdbe Siegfriedove linije segajo do 17 metrov globoko pod zemljo in so naravno zavarovane od Renu in Saare, potem od gorovja in ponekod tudi od močvirja. Vse utrjene zgradbe so med seboj pod zemljo zvezane s telefonom in elektriko. Vse naprave, ki naj služijo medsebojni zvezi, so tako nameščene, da so varne pred obstreljevanjem. Notranja oprema po zakloniščih in v podzemeljskih prostorih ustreza zahtevam zdravstva in celo udobja. Prav tako je preskrbljeno za oskrbo z vodo, živežem in strelivom.

Po opisu Maginotove in Siegfriedove obrambne črte in na podlagi objavljenih slik, ki nam nazorno predočujejo zavarovano podzemlje, si lahko predstavlja vsak čitatelj, kako strahoviti so morali biti v tej vojni boji na zapadnem bojišču, kjer so se francoske čete polastile utrjenega ozemlja med Maginotovo in Siegfriedovo črto ter prodrle precej globoko na nemška tla.